

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.CollectionBoite_023-10-chem | Philodème. Item\[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite\]](#)

[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0470

SourceBoite_023-10-chem | Philodème.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

τί]ας καὶ κοινῶς εἰπ[εῖ]ν
 5 ἐ]λαττώσεις. * εἰ γὰρ [ῆ]γη-
 c]άμενος ἕνα τοῦτ[ο]ν [δ-
 ῶ]ν ὁρθοῦ καὶ λ[ό]γου
 κα[ῖ] <ἔργου>, [δ]ν φ[η]ς]ι σωτήρ[α] μό-
 νο[ν, κ]αὶ ἐπιφωνή[ς]ας τὸ „τού-
 10 του [γ' ἐ]σπομένοιο“, παρέδω-
 κεν [ἐ]αυ[τ]ὸν θεραπεύ[ε]ιν,
 πῶς οὐχὶ μέλλει ταῦτ', ἐν
 οἷ]ς δεῖται θεραπεύε-
 ως, δεῖ]κνύειν αὐτῷ κα[ὶ] νοθεύειν προ-
 δέχεται;

41 — ἀλ-
 λ' ἀναγκαίως τό τε λαθραι-
 οπραγεῖν ἀ[φ]ιλώτατον
 δῆπουθεν· ὁ δὲ μὴ προσ-
 5 α[ν]αφέρων φανερός ἐς-
 τιν περιστέλλων καὶ ταῦ-
 τα τῶν φίλων τὸ[ν] ἐ]ξο-
 χώτατ[ον]· καὶ π[λ]εῖον ο[ὐ]-
 δὲν ἔσται κρύπτοντος·
 10 οὐ γὰρ ἐν ἔλαθεν. * ὄν[τως]

42 καὶ τῶν
 συνήθων δὲ [π]ολλοὶ μη-

fr. 40, 8 <ἔργου>, [δ]ν φ[η]ς]ι supplēvi 9 κ[αὶ] supplēvi
 9—10 τοῦτου [γ' ἐ]σπομένοιο ex Hom. K 246; cf. Philod. π. π.
 καθ' Ὁμηρον ἀγαθοῦ βασιλέως XIV 30 Oliv. 14 κα[ὶ] — προ-
 δέχεται; supplēvi

fr. 41, 8 π[λ]εῖον supplēvi

fr. 42 magna pars huius fragm. desideratur hodie in pap. bonos, sed prae illis valde diligentur (cf. A. H.)
 hic docet Philod. nil discipulo prodesse, si sua errata praecipienti celare velit; plures enim e familiaribus illius vitio
 sponte aperient (A. H.)

νύουσιν ἐθελονταί πως,
 οὐδ' ἀνακρίνοντος τοῦ
 5 καθηγουμένο[υ] δ]ιὰ τὴν
 κηδεμ[ονία]ν καὶ καθό-
 λου

43 γε-
 νησόμενον] φιλότροπον·
 εἰ δὲ [ἀ]γαθ]ῶν, πῶς οὐχὶ καὶ
 τῶν κακῶν; ὥς γὰρ ἐνε-
 5 κεν εὐφροσύνη[ς] ἐκείνων,
 οὕτω καὶ τούτων προσήκει
 συνπαθίας χάριν, δι' ἣν βο-
 ηθούμεθα. *

44 προσεκκάουσι[ν],
 ὅταν ἐγέχωνται τοῖς α[ὐ]-
 τοῖς, κα[ὶ] μὴ φιλοῦσι μη-
 δ' εἰδῶσι διορθοῦν μηδὲ
 5 πείσονται τοὺς πολὺ κρείτ-
 τους, ἀντὶ τοῦ καθαρεύον-
 τι καὶ στέργοντι καὶ κρείτ-
 τονι καὶ γινώσκοντι θε-
 ραπεύ[ε]ιν. ἂν τε μετὰ δε-
 10 ξ[ι]ῶν, [χ]ωρὶς τοῦ τὰ πίχει-
 ρα κάλλιστα κομίζεσθαι,

fr. 42, 3 ΕΘΕΛΟΝΤΑΝΕC pap. ἐθελονταί πως scripsi

fr. 43 in hoc fragm. discipulos inducit Philod., ut vid.,
 loquentes et se excusantes, quod magistrorum mores non modo
 bonos, sed prae illis valde diligentur (cf. A. H.) 2 ΦΙΛΟ. ΤΡΟΠΟΝ pap.

fr. 44, 9 (δε-) — 10 supplēvi 10—11 cf. Philod. de ira
 XII, 18—19 Wilke.

Br
 MSB

